

- Претензії на лідерство. В членів сім'ї є потреба бути лідером і везти за собою сім'ю, тобто чие слово буде закон, хто вирішує важливі питання. Може бути таке, що лідерські задатки є у двох партнерів на фоні цього можуть виникати сильні конфлікти;
- Перевага над іншим. Виникають тоді коли в сім'ї відсутня повага до особи і є вічне прагнення довести свою перевагу над партнером;
- Розподіл домашніх справ. Конфлікт виникає тоді, коли не має допомоги з боку партнера стосовно домашніх справ. Часто у таких сім'ях існує поділ на чоловічу роботу і жіночу і у разі потреби в допомозі ніхто не хоче допомогти;
- Бюджет. Виникає на фоні незадоволеністю заробітною платою чоловіка або дружини, витратами які не співпадають з можливостями, та скрутною фінансовою ситуацією в сім'ї;
- Родина та друзі. Виникає тоді, коли друзі та родичі занадто сильно пхаються у стосунки подружжя, коли один з членів подружжя розказує все друзям або родичам;
- Інтимно-особистісні стосунки. Стає причиною конфлікту, коли є незадоволення в морально-психологічних і інтимних стосунках, коли є нерегулярні статеві відносини, після яких не має відчуття задоволеності, немає урізноманітнення, немає порозуміння і спілкування стосовно задоволення цих сфер, то це призводить до конфліктів і до криз.

За Еріком Берном сімейні конфлікти виникають тоді коли транзакція нерівномірна, коли стимул йде до дорослого проте приймає стимул партнер в позиції дитини і тому реакція відбувається з позиції дитини, на фоні цього починається конфлікт.

Отже, не має ідеальних сімей всі вони переживають конфліктні ситуації, важливо вирішувати ці конфлікти одразу щоб не виникало кризових ситуацій.

УКД 621.326

Рукіна Д. – ст. гр. ЮД-141

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС ЮРИСТА ЯК МОРАЛЬНИЙ ІМПЕРАТИВ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ І ГРОМАДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Науковий керівник: д.ф.н, професор Мурашкін М.Г.

Ключові слова: законність, юридична діяльність, професійна етика.

Діяльність юриста в основному пов'язана з розв'язанням соціальних та міжособистісних конфліктів. Судді, прокурори, слідчі та інші фахівці, відповідальні за дотримання законодавства України, а у разі порушення принципу верховенства права мають бути притягнуті до відповідальності.

Вони несуть моральну відповідальність перед державою, суспільством та власною совістю.

Професійна діяльність юриста - співвідношення між правовими і моральними вимогами суспільства, які повинні регулювати свою поведінку, дії та рішення за

допомогою чистої совісті, сильному почутті громадського обов'язку, честі та особистої відповідальності [1].

Усі моральні вимоги нашого суспільства поширюються і на адвокатів. Список моральних якостей, очікуваних від юристів, можна знайти у етичних кодексах правників загалом та відповідних професійних об'єднаннях зокрема. Прикладом таких є «Основні засади професійної етики юристів України» прийнятий 16 травня 2001 року у якому узагальнені основні засади професійної етики юристів в Україні. Моральні вимоги до конкретних професій викладено в «Кодексі професійної етики судді», «Правилах професійної етики нотаріуса», «Правилах адвокатської етики» та Міжнародних правових актах щодо діяльності юристів.

Основними засадами професійної діяльності юристів в Україні є насамперед служіння українському народу, верховенство закону, демократія та гуманізм, чесність та порядність. Відповідно до статті 3 Конституції України, людина, її життя та здоров'я, честь та гідність, недоторканність та безпека визнаються найвищими соціальними цінностями українського суспільства [2].

У своїй професійній та громадській діяльності юрист повинен керуватися принципом турботи про благо клієнта. Трансформаційні процеси в сучасній Україні надають діяльності юриста іншого характеру. Життя показує, що серед правників є ті, хто керується винятково егоїстичними цінностями [4, с30-31].

Юрист, як державний службовець, повинен уміти приховувати свої побоювання, контролювати своє роздратування, підходити до кожної людини з оптимістичним настроєм, бачити в ньому особистість, бути позитивним навіть у разі ризику помилитися. У відносинах із колегами, клієнтами, підозрюваними керуватися почуттям симпатії, тактовністю. Недбале ставлення до громадян, їх долі та виконання своїх професійних обов'язків неприпустимо і засуджується громадською думкою.

Що стосується юридичної професії, то в суспільстві існує загальний консенсус щодо того, що представники юридичної професії мають бути гуманними, справедливими, об'єктивними та законними у відносинах з іншими людьми, і що юристи мають бути прикладом для наслідування для громадян, незалежно від того, хто є іншою стороною.

Таким чином, кодекс юриста є основою для законної та високоетичної поведінки й дій представників такої професії, а також запорукою підтримання високого рівня справедливості та порядку в суспільстві й ефективної боротьби з деформаціями правосвідомості в юридичній спільноті.

Література:

1. Мюллер Раймон. Независимость – основной принцип юридической этики. Адвокат. 1996. № 11.
2. Конституція України: Закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР. База даних «Законодавство України»/ВР України. URL:<http://zacon2.rada.gov.ua/laws/show> (дата звернення: 08.02.2012)
3. Гіда Є. О. Деонтологічний кодекс як форма закріплення деонтологічних норм. Право і безпека. 2009. № 5. С. 181–184.
4. Заморська Л. І. Нормативність права як соціальна цінність. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. 2012. № 3. С. 28–37